

Borås Brandkår

Den fasta brandkåren i Borås födelse räknas alltså från år 1899. Då fick man också sin första brandstation. I och för sig fanns det en brandstation redan år 1896, men man brukar säga att den första "riktiga" brandstationen kom just 1899. Det var då man började fastanställa folk och fick en organisation.

En organisation som utformades i enlighet med stadsfullmäktiges beslut och som var klar i slutet av år 1898. Följande huvudpunkter sattes på pränt: "Stadens brandstyrka står under befäl av en brandchef, dessa befattningar äro tills vidare kommunala förtroendeposter. Brandstyrkan består av fyra separata kårer". Kårens sammansättning var förstärkt också noga reglerade. Den fasta kasererade brandkåren skulle bestå av en brandmästare, en maskinist och fem brandsoldater. Elitkåren skulle bestå av högst 40 frivilliga. De tre kårerna skulle vara fullt uniformerade och utrustade. Det stod också i reglementet att reserv- och elitmanskaps bostäder skulle stå i förbindelse med brandstationen. Dessa avdelningar alarmeras vid varje utryckning samtidigt med fasta kåren.

Till detta kom en så kallad allmän brandkår, som skulle släckningsmedverka vid "utomordentliga tillfällen". Den skulle bestå av alla inom stadens planlagda område mentalskrivna män i en ålder av mellan 23 och 40 år. Allmänna kåren indelades i en brandpostavdelning, två sprutavdelningar, en vattenkörareavdelning, en riv- och bärgningsavdelning och en vakt- och reservavdelning. Enligt skrifterna var det inga svårigheter att rekrytera till fasta kåren och reservkåren. Dock anmärktes att omsättningen var stor av flera orsaker. Dels den tämligen skrala avlöningen och dels att det fast anställda manskapet inte kunde beredas familjebostäder inom stationsområdet. När brandpersonalen i slutet av 1896 blivit anställd kunde man också ta sin då nya station i besittning.

Stationen byggdes på de reserverade tomterna vad Strandgatan (nuvarande Västerbrogatan). Där förresten lektor Magnells Ingenjörbyrå tidigare hade sitt elektricitetsverk. På de tomterna finns numera det gamla Posthuset.

Den gamla brandstationens torn som vi ser sticka upp i bakgrunden användes för torkning av slangar och det var en pampig träbyggnad, tornet byggdes år 1984.

Stationen togs i bruk den 1:a januari klockan 09.00 på förmiddagen där de hälsades välkomna av brandstyrelsens ordförande borgmästare Boberg. Lite intressant kan vara att veta vad den nya stationen hade för utrymmen. På bottenvåningen var det redskapssal, andra våningen var det brandmästarebostad och gymnastiksal, tredje våningen var det gymnastiksal, maskinistbostad och logement för fem man och fjärde våningen var det logement för fem man, rum för kusken samt ett förrådsrum. Den östra flygeln var det stall för fem hästar, brandmästarens expedition, telegrafrum, rum för nattvaktmanskap. Den västra flygeln var det verkstadslokal. Följande material fanns i brandstationen; en tvåspänd och en enspänd redskapsvagn, en tvåspänd handkraftspruta, en Ludwigsbergs ångspruta nr 4A och en dito med beteckningen 7A, en redskapskärra, en slang- och kolkärra för en häst och en mekanisk stege. Fram till 1940 fanns man kvar i den första stationen för att sedan flytta till nuvarande byggnad vid Olovsholmsgatan.

Närmare bestämt var det den 21 november man flyttade. Den nya brandstationen kostade cirka 1,3 miljoner kronor. Inklusivt planering, inventarier och kompletteringsarbeten, men exklusive möbler, armaturer och textilier i styrelserummet. Detta bekostade dock av ordförande ingenjör Oscar Ohlsson och fabriksidkare Sven Sandwall. Bara ett par intressanta årtal till, år 1838 kom den första brandchefen, handelsmannen Pehr J. Löfgren. Då var det förstås en frivillig kår. År 1876 omorganiserades brandförsvaret, det var genom tillämpningen av 1974 års brandstadga för rikets städer. En stadga som innebar en allmän brandvärnplikt och som utgjorde den så kallade allmänna brandkåren. Den fanns kvar ända fram till och med år 1931.